

Men schrijft in te Tongeren bi H. Collé, uitgever en eigenaar van dit blad.

DE POSTRIJDER verschijnt s woensdags en 's zaterdags.

Alle toezendingen van brieven, geld of aankondigingen moeten franco gedaan worden aan den uitgever, Groote Markt, te Tongeren.

Telefoon N° 12

EERSTE BLAD

De personen die een abonnement aan den Postrijder voor 't jaar 1914 nemen, zullen ons blad kosteloos ontvangen van den dag hunner inschrijving tot 31 Dec. aanst.

Aan onze lezers

Verleden week eindigden wij ons mengselwerk VOOR TWEE VADERS

dit zoo schone en hartroerend drama met zijn indrukwekkende tafereelen uit het leven der pauselijke zonen, dat met zoveel getreghheid door de lezers van den Postrijder werd gelezen.

Vandaag beginnen wij met de afkondiging eener korte novelle, die slechts eenige weken zal duren, waarna wederom een beoëid en aantrekkelijk mengselwerk zal verschijnen.

Liberaal verwijtsels

Onze tegenstrevers zeggen dat het katholieke onderwijs een dompersonderwijs is, dat weeten vormt.

Zij hebben het recht dat te denken, — ze hebben het recht dat te zeggen, niemand kan hun dat verbieden en zij hebben ook het recht dat te gelooven, — iets wat nu juist niet ten hunne voordeele zou getuigen, maar dat gaat ons voor het oogenblik niet aan.

Laat ons nu veronderstellen dat ze gelijk hebben — het blijft toch nog altijd waar dat de katholieken het recht hebben die domperscholen te verkiesen boven scholen waar men onzijdig of goddeloos onderwijs geeft en konijnen houdt of niet.

Wij kennen zeer veel liberalen die in zoogezegd domperscholen hun onderwijs en opvoeding ontvangen hebben.

Daarom is die opvoeding hebben dus niet belet dat het liberale licht tot hen is doorgedrongen.

Er zijn zelfs van die gewezen leerlingen der domperscholen die hunne gewezen leermeesters bespotten en vervloeken.

Het ware niet onwaardig te vermenen hoeveel verstand en kennis men zoo in eens bekijkt als men van de katholieken tot de gekruisde overloopt.

« Ieder vrij en vrank denkend mensch, is een klant minder in bunnen — katholieken — winkel » — zoo lezen wij in een gezinsbladje.

Zoo, — dat is heel spijtig voor ons land en sedert 30 jaar moet het getal vrij en vrank denkende menschen sterk gedaald zijn.

In 1884 staken de Brusselaars het in hun hoofd — die waren toch altijd vrij en vrank denkende menschen geweest, meenen wij — die liberalen ene tuimeling te doen maken zooals er nu nooit ene hadden beleefd.

Men had dan nochtans het onzijdig onderwijs ingevoerd in geheel het land, dat ten andere reeds feitelijk te Brussel en in de voor-gehoerchten bestond.

En toch lieden de kiezers naar de katholieken over. Zoedoenle handelden de Brusselse kiezers juist gelijk bijna al de kiezers van het geheele land, want er werden dat jaar maar twee s liberale kamertelken gekozen.

Hoe het mogelijk is, dat de kiezers die zulke verschillende opvatting hadden genomen, juist hetzelfde deden — tegen de geuzen stemmen!

En sedert 30 jaar is het zoo voort gegaan. In 1912 meenden de geuzen dat de kiezers nu vrij en vrank geogen dachten, om de liberalen en de socialisten aan 't bewind te brengen.

Maar 't viel verkeerd uit. En zie, wat wonder is — 't was juist in de groote steden, waar het onderwijs het meest onzijdig is, dat de kiezers de geuzen den rug toekeerden.

Zouden wij daaruit moeten besluiten dat het onzijdig onderwijs de menschen naar de katholieken jaagt?

Dat ware onnozél! De waarheid is dat de geuzen gezellen nog altijd willen schermen met het klerikaal gevaar, de opslorping der kloosters, enz.

Ontdekt

— En gij hebt geen vermoeden, wie de dief zou kunnen zijn? vroeg Weidder.

— Absoluut niet! was het antwoord.

— En de enkele aanwijzing dus? hield de detective vol.

— Geen enkele, antwoordde Duseith, de bewoner van het huis in Fifth-Avenue, waar zij zich bevonden.

— Dus gij kunt mij geen draad in handen geven? vroeg Weidder.

— Niets anders, dan dat de diefstal niet gepleegd is door één der huisgenooten. Daar ben ik van overtuigd.

— Waarom zijt u daarvan overtuigd? vroeg de detective, terwijl zijn blikken door het vertrek zwierden, dat er zoo rustig en gezellig uitzag en zoo in het geheel geen omgeving scheen voor het begaan van een misdrijf. Het alledaagse manneke in zijn eenvoudig blauw den winter te sustien. Tot gistera heb ik in een hotel geleefd. Toen is mijn vrouw met haar kamier thuisgekomen om zich te kleeden voor het diner bij de Van Tuys.

— En ze had de diamanten, die gestolen zijn, bij zich?

— Ja, ze had haar juweelenkistje met bijna al haar juweelen bij zich.

— En waar heeft ze dat meergeset?

— Ik heb het in de maatschappij gestolen in haar zitkamer, ik geloof, dat ik het eigenlijk haar bodoir moet noemen. Ik heb die brandkast een paar maanden geleden laten bouwen, nadat de paarden van mijn vrouw gestolen waren.

DE POSTRIJDER DER PROVINCE LIMBURG.

Abonnement : Twee maal per week, 4 fr. per jaar. Een maal 3. Een blad afzonderlijk 10 centies. De abonnementen zijn vooraf betaalbaar. Aankondigingen : 15 centiemer per drukregel. Reclamen, vonnissen en andere artikelen, vooraan of binnen in het blad 1 frank den drukregel.

Daar pakt niet meer! De menschen zijn aan het klerikaal waagedrocht geworden. Daar het sedert 30 jaar het bestuur in handen heeft, hebben de menschen het van bij kunnen zien. Zij hebben vastgesteld dat het monster nog zoo verschrikkelijk niet is, en dat het zoo weerd niet is als de geuzenpielen het willen zeggen. Meteen heeft het concert der geuzenpers al zijn invloed verloren, men stelt het nu zeer wel die niet pakken.

BUITENLAND

SCHRIKKELIJKE SPOORWEGRAMPE. — Dooden en gekwetsten. — Een erge botsing heeft Pindsg avond plaats gehad op vijftig meters afstand der statie van Melun, tusschen de sneltrein n° 2, en eenen postrein.

De botsing had plaats aan de kruising van twee spoorlijnen. De lokomotieven liepen tegen elkander en in de waggons ontstond brand. Er zijn doodten en gekwetsten.

De ramp gebeurde, rond 10 ure 's avonds. De sneltrein n° 2, Dinsdag morgen om 9 ure uit Marseille vertrokken, en de postrein n° 11 komende van Parijs botsten op elkander en de waggons kwamen in brand.

Er zijn een aantal doodten en gekwetsten. De pietiek kwam seffens ter plaats en de troepen hielpen mede aan de reddingswerken. Al de geneesheeren der stad en van den omtrek werden onthouden, alsook degenen van Fontainebleau.

Volgens andere berichten is het de postrein die den sneltrein van Marseille zijde heeft aangereden. Zeven waggons werden aan splinters geslagen. De botsing had plaats om 9 u. 20 aan de uitteenlooping der lijnen naar Brunoy en Corbeil.

De puinen vatten vuur. Er zoudten een tiental doodten zijn, en vege gekwetsten werden reeds van onder de puinen gehaald en naar het hospitaal overgebracht. Om 11 ure 20 werd de machinist van den trein n° 2 aangehouden, daar men hem beschuldigt van de signalen te zijn voorbijgreden.

Drie waggons vanden sneltrein, waaronder twee van tweede klas werden vernield. De postrein bestond uit zeven waggons en twee goederenwaggons. Een 50-tal personen hadden erin plaats genomen.

47 LIJKEN. De « Petite République » meldt dat om middernacht 47 lijken waren gevonden. Het getal gekwetsten is zeer belangrijk.

LEVEND VERBAND. De schook was verschrikkelijk. De voorste waggons van den sneltrein sloegen om en vatten weldra vuur.

In enkele oogenblikken waren de vlammen tot de waggons van d-n postrein overgeslagen. De personen die het eerst ter hulp stelden waren getuigen van een ijelijk schouwspel.

Ten midden der vlammen lagen gekwetsten zich te krinkelen, bovenmensche-lijke pogingen doende om zich van onder de stukken der vernielde waggons los te werken. Hun akelig getuise en hulpgeroep weerklonk ijzingwekkend in den donkeren nacht!

DE OORZAK DER RAMP. De ramp schijnt wel hiernaar te wijzen, dat de machinist van den sneltrein n° 2, van Marseille, de signalen heeft overgeschreden, die nochtans gesloten waren voor de veiligheid van den postrein, die juist op het dwarsspoor kwam aangereiden.

Zooals wij hooger zegden werd deze machinist Jules Demaitte, aangehouden.

Hij was juist op het oogenblik der botsing van zijn zijne maclen gesprongen. De reddingswerken gaan zeer traag vooruit daar men, over geen genoegzame verlichting beschikt op de plaats der ramp.

PRESIDENT POINCARÉ TER PLAATS. De president der republiek heeft zich in gezelschap vanden minister van koophandel, Woensdag morgen ter plaats der spoorwegramp begeven.

DE SLACHTOFFERS. Drie der slachtoffers die bij de ramp het leven verloren, werden herkend: het zijn MM. Comès, Vidal Pachieresse, postkommies, Kapitein Amic er. Van Kerbèle, een Hollander.

Voegen wij daar nog bij mevrouw Amic, die meer dan zeven uren onder den tender van eene der lokomotieven bedolven bleef, zonder dat men erin gelukte haar te bevrijden.

Woensdag morgen, rond 5 1/2 ure, gaf de ongelukkige, die tot op het laatste oogenblik al haar verstand behouden had, den geest. Zij moet verschrikkelijk geleden hebben.

Om 3 ure, Woensdag namiddag, waren er 23 lijken in het hospitaal van Melun binnengebracht. Onder deze zijn er ruim twintig die gansch verkoold en bijgevolg volkomen onkenkelijk zijn.

Er blijven nog eenige lijken onder de puinen bedolven doch men verhoopt dat al de reizigers die nog vermist worden het leven niet verloren doch dat er zijn die op het oogenblik der ramp de vlucht genomen hebben.

Het getal doodten zal naar alle waarschijnlijkheid 39 of 40 bedragen en er zijn veertien gekwetsten wier toestand als voldoende mag aanzien worden.

M. Harriot, metier van Lyon, bevond zich niet onder de reizigers, daar hij op het laatste oogenblik van zijn voornemen zich naar Parijs te begeven had moeten afzien.

De machinist van den sneltrein is aangehouden gebleven. Duitschland. Nog de hoedesspellen. — Een heer, die naar Berlijn wilde gaan, nam ene kaartje aan de statie te Hamburg, en gewakte toen hij van het loket weg wilde gaan, met een oog in een hoedesspel van ene dame die naast hem stond. Hij heeft het verlies van zijn rechter oog te iekeligen herinnering, want de dame maakte zich, toen zij bemerkte welk ontzettend zij had aangericht, ijlings uit de voeten.

Ook in de trams te Berlijn zijn in den haasten tijd weer verschillende ongelukken met hoedesspellen gebeurd.

BINNENLAND.

JUPILLE. — VERSCHRIKKELIJK AUTOMOBIELONGELUK. — Een meisje gedood en een erg gekwetst. — Dinsdag namiddag, rond 4 1/2 ure, werd de automobilist van M. Trésorier, bestuurder der werkhuizen van Ougrée Mari-haer, komende van Visé, in de richting van Luik, langs den steenweg van Visé. Uit ene zijstraat kwamen twee wielrijders gereden, die ook den steenweg volgden.

De chauffeur om een botting te voorkomen, veranderde plotseling van richting, maar de auto reed met eene buitengewone snelheid. Een der wielrijders werd omvergoeren en erg gekwetst, terwijl de automobilist op de zijkant vloog en twee meisjes verpletterde.

Een zeder Pauline Gueliver, 12 jaar oud, wonende Viséstraat, werd op den slag gedood; de 12 jarige Jeanne-Las, werd erg gekwetst. Aan de gekwetsten werden de noodige zorgen toegeleid. Het parket van Luik is Dinsdag namiddag ter plaats geweest. De automobilisten hadden geen letsel.

PRINSES CHARLOTTE. — Woensdag vierde men 't naamfeest van prinses Charlotte. Der met een hanger van smaragd. Ik stak hem in dezen koker.

Weidder keek naar den zilveren koker met het monogram. Er konden gemakkelijk honderd sigaretten in den koker worden gestopt.

— Ik heb erin Parijs, dus zonder in voorrecht, negegendend frank voor betaald. Het was een kort snoer, maar de diamanten waren buitengewoon schoon.

Weidder scheen verder geen belang in de waarde van den ketting te stellen. Hij was al naar den anderen kant van de kamer gegaan, zag de ramen en in inspecteerde de toilettafel, die toevallig de aandacht sloeg.

— En er wordt niets anders dan de diamanten vermist? vroeg hij.

— Niets anders. — Gij weet ook, dat niemand deze dingen heeft aangerakt sinds de inbraak.

— Niemand heeft er een vinger naar uitgestoken. Ik heb gezegd, dat 't het beste zou zijn om alles te laten, zooals het was, totdat ge het geroep had?

— En ge weet zeker, dat er niemand aan is geweest?

— Heel zeker, was het geduldige antwoord van Duseith.

Weidder was ongeduldig weer naar de open brandkast gelopen, beproefde het slot, keek naar binnen en bezag vluhtig het uiferslot.

— Mag ik u eens vragen, of mevrouw Duseith ook rookt? vroeg hij, bijkijker zonder eenige reden.

— Neen, mijn vrouw rookt niet, verklaarde Duseith met bijzondere nadruk op deze onkenkende woorden.

ongelukkige keizerin werden bloemen in overvloed aangeboden. Het is eene gewoonte elk jaar, op haren naamdag, de vertrekken der prinses met bloemen te versieren. Dit vervult haar met een hemelsche vreugde. 's Morgens ontving zij de waardighheidsbekiers van haar huis, daarna hare dienstboden, die haar komen gelukwenschen en haar bloemen aanbieden.

Onlangs haren hoogen onderdom (zij is 73 jaar oud) blijft zij heel kloek. De aanvallen van zinneloosheid, die haar vroeger dikwijls overvielen, worden zeldzamer.

Het is nu sedert 33 jaar dat zij het kasteel van Bouchoot bezocht. Het werk in den brand van het kasteel van Terwuerden door wijlen Leopold II gekocht werd. Prinses Charlotte is geboren in het kasteel te Laken, den 7 Juni 1841.

— BRUSSEL. — De vijftigjarige vrouw Jager, die aange-teld is als toezichter over de onderaarsche waterplaats en de gemakken op de Fontainasplaats, werd Woensdagmorgen bijna het slachtoffer van een aanslag. Een jonge kerel van zoovat 25 jaar bood haar ter betaling een frank aan en wanneer de vrouw in de zak ging om den frank uit te wisselen, greep den kerel haar met die keel, steurde in eenen privaot ontrachte haar te wurgen. De dame, half dood van schrik, viel in bezwijming. Dan leidde de schrik hare zakken, die zoovat 4 fr. bevatten. Op de vlucht gaande, sloot hij de deur van het privaot, waar de vrouw lag. Het was eerst later dat een w'rkman, in slachtoffer het slachtoffer ontdekte. Vrouw Jager lag nog altijd in bezwijming. Men droeg haar naar eene apotheek over, waar zij tot het bewustzijn w'rt teruggebracht.

— ANTWERPEN. — Bloedige twist tusschen broeders te Itegen. — Een doode. — De gemeente Itegen is in onschuld gebracht door het volgende akelig tooneel:

De gemaakte Jan Roziers, Staatsbediende was in verlof naar huis gekomen. Zijn broeder Jozef, die nog bij zijne ouders inwoont, verzeldde hem in den namiddag op eene wandeling in het dorp. Verscheidene herbergen werden bezocht, tot zij ondelijk ook in de Barelse binnenrokken. Tijdens het kaartspel dat hier aangevangen werd, kregen beiden twist. Zoo ver kwam het, dat de messen weer een droevend dienst bewijzen gingen. De baas J. Vermeulen, het gevaar bemerkend, sprong op het oogenblik toe. Met een stoel sloeg hij met geweld tusschen beide tegenstrevers waardoor de grootste hevigheid bedaarde. De ongelukkige Jan, die zich hierdoor met zijn mes moet gewond hebben, zag ten gronde. Een slagader was doorgesneden en voor er degelijke hulp kon gebracht worden, had het slachtoffer reeds opgehouden te leven.

Jozef, die aan den arm ook nogal erg gewond was, werd naar het gasthuis van Leuven overgebracht.

Het parket van Mechelen kwam gisteren ter plekke.

Volgens een ander verhaal zou de getroffen door het herhaldeijk kappen op den stoel waarmede de herbergier den broeder poogde te beschutten, zich zelve een snede hebben toegebracht, die een ader trof en hem deed dood bloeden.

— DUBBEL WOEDWOEGING. — Maandag morgen kwam Desiré Querton, om 50 jaar, te Marcienne wonende, van Charleroi, waar hij eene zitting der rechtbank had bijgewoond uit hoofde van een echtscheidingsproces, door zijne vrouw tegen hem ingespannen.

Hij was vergezeld van zijne vrouw en zijne dochter. Nabij den Velodroom gekomen haalde Querton eensklaps een revolver uit den zak en schoot zijne vrouw en een kogel in het hoofd. Zij storte bloedend neer.

Zich willende overtuigen of zij dood was, boog hij zich voorover en schudde de getroffen, doch de dochter sprong nu toe om te belletten dat hij haar den genadigst zou geven.

Toen sloot Querton twee schoten op het meisje en trok haar in den luik en in den arm. Daarvan hief hij weg.

geboren, die de schoten hadden gehoord, verzorgden haar en riepen er geneesheeren bij, die bevonden dat de wonden der twee slachtoffers niet doodelijk waren.

De plichtige wordt nu opgezocht. De gekwetsten werden naar het gasthuis gebracht.

De luchtvlieger Pégoud te Gent.

Ziehier wat wij in de Gentsche bladen lezen over de stoutmoedige vluchten die Pégoud verleden maandag te Gent verrichtte.

De vlieger Pégoud is Maandag morgen te half zeven uit Hanover te Gent aangekomen.

Te half 11 stondener verscheidene duizenden belangstellenden op het plein van St-Denis.

Kwart over 11 uur begon Pégoud zijne gevaarlijke oefeningen.

Na een paar keeren het plein te zijn rond gevlogen om te zien of alles in regel was en na dan de dagbladschrijvers en enige militaire vliegers te roodige uitloogingen te hebben verstrekt, stapte Pégoud om 11 u. 20 in zijn Blériot-vliegtuig.

Met sterke lederen riemen die hem boven de schouders passeerden, wordt hij aan zijn zeltje gebonden.

Enige seconden later is hij weg. Op een vijftigtal meters hoogte begint Pégoud dan met zijn toestel van de eene naar de andere zijde te keeren. Men meent dat hij gaaf omver vallen, maar zachtjes keert de vogel recht.

Om half twaalf steekt hij hoog in de lucht en verlaat bijna den omtrek van het plein niet. Hij bereikt 1400 a 1500 meters.

Om 11 u. 32 hoort men den motor niet meer rooken, tenzij bij kleine rukwinden.

Om 11 u. 36 groote verwondering en geroep. Pégoud's toestel is omgekeerd en zweeft in die positie gedurende een halve minuut op een 500-tal meters hoogte.

Nu keert hij op zijde en wuift met de

handen; men ziet hem schoon zitten. Om 11 u. 40 steekt hij weerom in de hoogte en nu doet hij viermaal zijn toestel omslaan.

't Is verbazend met welk gemak hij dit doet. Om 11 u. 45 slaat hij weer om. Waarijke, de koene Frauscheman doet met zijn toestel wat hij wil, met of tegen den wind.

M. en Mad. Blériot slaan geen oog van hem af.

Om 11 u. 47 doet hij op 350 meters hoogte nog verschillende toeren en laat dan zijn motor stil vallen.

't Grootste nu aan 't ongelooftlike! Pégoud doet de neerdaling in spiraal en komt om 11 u. 52 in gestrekte vlucht beneden.

In 't midden van 't plein landt hij. Men roept, men wuift met zakdoek en hoed.

Een paar honderd bijzonderen in de voorbehouden omheining, loopen naar Pégoud.

Men roept: leve Pégoud! leve Frankrijk!

Over eenigen tijd vroeg men Pégoud uit Kopenhagen wat het kosten zou, als hij daar twee dagen kwam vliegen. Het antwoord was: 30.000 fr. Dat vond men te veel. Sedert deed Pégoud zijn trouwtocht door Europa en Kopenhagen is hierdoor 30.000 fr. te geven. Maar nu was Pégoud opgeslagen tot 10.000 fr., wat Kopenhagen weer te veel voor.

Het blad «Politika» is er benieuwd naar, hoeveel meer het zal kosten, als Kopenhagen ten slotte den prijs wil geven dien hij vraagt.

— DRUKKERIJ-BOEKHANDEL COLLEGE-GROOTE-MARKT, 37-39, TONGEREN. — Telefoon 12. — Overgroote keus in alle stich registers en dagboeken voor 1914.

Alle soorten drukwerk worden er vervaardigd. Verzorgd werk, spoedige bediening, matige prijzen.

« LEVE DE VRIJHEID! » — Ja, mijnheer, riep kwaadman, met zijne vuist in de lucht, ik ben voor de vrijheid, voor de volledige vrijheid. Ik ben anarchist! Weg met de justitie! Vooruit met de goede vlag! Ik wil eene bom leggen onder de thans bestaande maatschappij! Weg met reglementen en wetten! Ik ben voor de volledige vrijheid!

— Ja, slonk een lijn schijn stemmen uit het vester, boven zijn hoofd, als gij niet binnen vijf minuten boven zijt met den kolonkaf, zal ik u eens afborstelen! 's Zigne vrouw had nog niet uitgeproksen, of onze vrijheidsheld kwaadman was al weg!

— Ja, de tweede maal, den diefstal in Mamaroneck-huis meegereukt. En ge kunt wel begripen, dat het mij ontzaglijk hindert. Het kan me niet zoo veel schelen, dat het ding weg is, maar wel het feit — het onverklaarbare, het geheimzinnige feit, dat een dief binnen kan dringen in een streng paarden en daarna een soer diamant kan wegneemen, zonder dat hij een spoor achterlaat.

— Zij hebben wel een spoor achtergelaten, verkondigde Weidder kalm. Ik zou Lucy Braley nog wel eens graag willen zien.

— Verdenkt ge haar? vroeg Duseith met een ontevreden blik.

— Neen, maar zij kan mij misschien helpen om achter de waarheid te komen, als ze maar praten wil.

— Maar ze zal niet kunnen zeggen, omdat ze niets weet. Zij is er in het geheel niet bij betrokken.

— Maar ze is nu al bij u, zoo lang als ge getrouwd zijt?

— Ja, natuurlijk.

— Hoe lang is dat?

— Bijna twee jaar; dit halssnoer was eigenlijk een geschenk van mij aan mijn vrouw op onze trouwdag.

— Dan stelde zij waarschijnlijk niet alleen om de kostbaarheid prijs op dat snoer? Duseith glimlachte.

— Bescheidenheid verbiedt mij dat te bevestigen. Weidder, die gebogen over het juweelenkistje stond, nam er een eenvoudigen gouden ring uit met een enkelen turkoos. De ring was veel te groot voor een vrouwenvinger.

— Dezen ring bewaarde ze zeker ook om bijzondere redenen, vroeg de detective. Duseith keek even naar den ring. Waarschijnlijk, antoorde hij.

— Is die ring dan niet van u?

— Duseith lachte weer.

— Ik zou het niet denken, gij zijt spottisch, terwijl hij over den schouder van dan veel kleinere Weidder keek.

[T. V. V. V.]